

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 361/2026
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног – адвоката Мирослава Јејине, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo бр.236/25 од 22.07.2025. године и Вишег суда у Београду Кв бр.3190/25 од 22.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. априла 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Мирослава Јејине, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo бр.236/25 од 22.07.2025. године и Вишег суда у Београду Кв бр.3190/25 од 22.12.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo бр.236/25 од 22.07.2025. године, на основу члана 261. и 262. став 2. ЗКП, одређена је исплата награде и нужних трошкова адвокату Мирославу Јејини, као браниоцу по службеној дужности окривљеног АА у износу од укупно 140.250,00 динара, те одређено да се ови трошкови имају исплатити из буџетских средстава, док је исти захтев за преостали износ одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Кв бр.3190/25 од 22.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Мирослава Јејине, изјављена против решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo бр.236/25 од 22.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Мирослав Јејина,

због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. – 267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће поред досуђеног износа браниоцу досудити и износ од 194.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка, или да укине другостепено решење и предмет врати суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је одредбом става 3. истог члана прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Из цитираних законских одредби произилази да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости у погледу сопствених трошкова које је имао као бранилац, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у интересу одбране окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић